Cykl zajęć: Życie codzienne

Temat: „List z Brazylii”

Cele:
1.Zapoznanie z życiem codziennym dzieci brazylijskich.
2.Wyodrębnienie podobieństw i różnic między dziećmi polskimi i brazylijskimi.

Potrzebne środki i materiały: list dziewczynki (załącznik 1), zdjęcia przedstawiające Cidinhę; schemat „Moja wizytówka” (załącznik nr 2), zdjęcia, rysunki przedstawiające rodziny dzieci (przyniesione przez uczniów), tabela: Porównanie życia dziecka polskiego i brazylijskiego (załącznik 3).

Realizacja
1. Moja wizytówka. Uczniowie wpisują (*młodsze rysują*) krótkie informacje o sobie według schematu (aneks nr 2).

2. Czytanie listu z Brazylii. Nauczyciel czyta list zwracając uwagę na następujące elementy:
Jak wygląda dzień brazylijskiej dziewczynki?
Jakie ma obowiązki (w domu, w szkole)?
Jakie są posiłki (potrawy)?
Jakie są ulubione zabawy?
Jak mają na imię członkowie rodziny, przyjaciele?
Jak wygląda dom i otoczenie?
W miarę potrzeby nauczyciel objaśnia nowe słowa i pojęcia.

3. Imiona.
Uczniowie wymieniają różne imiona jakie pojawiły się w liście, do każdego dodając przymiotnik- pozytywne skojarzenie z imieniem, zaczynający się na taka sama literę jak imię (np. wesoły Witek) oraz skojarzenia do imion. Nauczyciel wspólnie z uczniami zastanawia się: Po co są imiona? Do czego są potrzebne? Co by było gdybyśmy nie mieli imion? Czy mają jakieś specjalne znaczenie dla każdego z nas? Czy są dla nas ważne? Czy lubimy swoje imiona? Czy można się śmiać z imion innych ludzi? Czy lubimy, gdy ktoś śmieje się, przekręca nasze imię? Dlaczego mamy na imię właśnie tak (imię po babci, ulubione imię mamy, modne...). Czy osoby o tym samym imieniu mają jakieś wspólne cechy? Wracamy do imion z listu, zastanawiamy się skąd się wzięły i jak brzmią.

4. Rodzina. Rodzeństwo.
Do tych zajęć można wykorzystać zdjęcia rodzin dzieci z klasy, które przyniosły na te zajęcia lub rysunki rodzin. W jaki sposób wspólnie spędzamy czas? Uczniowie wyszukują podobieństwa i różnice, zastanawiają się z czego mogą wynikać? Porównanie do brazylijskiej koleżanki. Jakie są rodziny bohaterki listu?

5. Jedzenie – posiłki i potrawy.
Uczniowie wypisują (lub wymieniają) posiłki, jakie spożywają w ciągu dnia. Wymieniają ulubione potrawy. Porównują je z posiłkami i potrawami, o których pisała Cidinha.

6. Zabawy.
Omówienie polskich znanych zabaw. Zabawy indywidualne i grupowe. Po co się bawimy? Gdzie możemy się bawić? Od czego zależy rodzaj podejmowanych zabaw.

Tekst powstał w ramach projektu Federacji Inicjatyw Oświatowych
ze środków Programu „Wzmocnienie polityki antydyskryminacyjnej”

Zabawy brazylijskich dzieci, czy są podobne?

7. Marzenia**.**
O czym marzysz? Czego pragną dzieci na całym świecie?. Jakie są marzenia koleżanki z listu?

8. Porównanie życia dziecka brazylijskiego i polskiego.
Uczniowie wypełniają kartę (załącznik 3) młodsze dzieci rysują rysunek pt. „Mój dzień", „Dzień Cidinhy".

Tekst powstał w ramach projektu Federacji Inicjatyw Oświatowych
ze środków Programu „Wzmocnienie polityki antydyskryminacyjnej"

Załącznik 1
Historia Cidinhy

Mam na imię Cidinha (wym. sidinja) i mam 7 lat. Mieszkam w miejscowości Ludovico (wym. ludowiko) w Brazylii, która jest największym krajem Ameryki Łacińskiej. Mieszkamy na północy, w pobliżu Amazonki, wokół rośnie las tropikalny. U nas jest zawsze bardzo gorąco. Pół roku jest deszczowe, a pół suche i wietrzne.
Mieszkam z mamą i tatą oraz trzema braćmi (Roseinilton, Osmar, Francisco) i dwoma siostrami (Osailde i Rosalinde). Jestem najmłodsza. W dni kiedy idę do szkoły mama budzi mnie o 7 rano. Myję się, ubieram i jem śniadanie razem z Osmarem i Francisco. Moje ulubione śniadanie to kuskus z serem.
Mieszkamy przy największej ulicy w miasteczku. Nasz dom zbudowany jest z drewna i gliny, a dach z liści palmowych. Okna w domu są bardzo małe, dzięki temu nawet w największy upał w środku jest chłodno. Bardzo często odwiedzają nas sąsiedzi, aby razem zjeść posiłek i porozmawiać.
Jeśli będziecie w Ludovico to na pewno zwrócicie uwagę na drzewa palmowe. Rosną naprawdę wszędzie. Nazywamy je palmy babassu. Są dla nas bardzo ważne. W miasteczku jest fabryka w której produkuje się mydło z olejku orzechów palmowych. Często pomagam mojej mamie łupać orzechy. Za zarobione pieniądze mogę kupić sobie książki i długopisy potrzebne w szkole. Mamy w Ludovico sklepik z takimi przedmiotami.
Dużo pomagam w domu. Zamiatam dom i podwórko i przynoszę wodę ze studni. Piorę ubrania i daję jeść zwierzętom. Ale najbardziej lubię pomagać mamie łupać palmowe orzechy.
Codziennie chodzę do szkoły piaszczystą drogą. Idę do szkoły razem z moimi przyjaciółmi. Droga zajmuje nam tylko 5 minut. Lubię chodzić do szkoły, szczególnie wtedy gdy mamy uczyć się nowych słów.
Po szkole bawię się z moimi koleżankami: Marią i Sueli, które mieszkają po drugiej stronie ulicy. Najczęściej skaczemy na skakance. Czasami gramy też w piłkę albo idziemy się wykąpać w jeziorze. Nasze miasteczko jest bardzo spokojne i możemy bezpiecznie bawić się poza domem.
Mam bardzo dużo marzeń. Lubię tańczyć i chciałabym zostać sławną piosenkarką lub tancerką. Chciałabym też mieć prawdziwą lalkę. Czasami wyobrażam sobie, że bawię się nią w cieniu pod drzewami. Chciałabym też zobaczyć morze, bo go nigdy nie widziałam.

Imię : Cidinha Rodrigues Alves
Wiek: 7 lat.
Adres: Ludovico, płn. Brazylia, Mieszkam z mamą i tatą oraz trzema braćmi (Roseinilton, Osmar, Francisco) i dwoma siostrami (Osailde i Rosalinde).
Mój dom: Nasz dom zbudowany jest z drewna i gliny, a dach z liści palmowych. Okna w domu są bardzo małe, dzięki temu nawet w największy upał w środku jest chłodno.
Ulubiona potrawa: Kawałki wieprzowiny z fasolą i ryżem. Tę potrawę jemy tylko na Boże Narodzenie i w inne uroczyste dni.
Pomoc w domu: Pomagam mamie łupać orzechy palmowe. Olej z orzechów sprzedajemy do fabryki, która produkuje z niego mydło.
Ulubione zabawy: Skakanie na skakance i jazda na rowerze. Czasami gramy w piłkę i pływamy.
Najlepsi przyjaciele: Maria i Sueli. Mieszkają po drugiej stronie ulicy.
Moje marzenia: Kiedy będę duża chciałabym zostać sławną tancerką i piosenkarką.

Tekst powstał w ramach projektu Federacji Inicjatyw Oświatowych
ze środków Programu „Wzmocnienie polityki antydyskryminacyjnej”

Inne rzeczy, które chciałabym abyście o mnie wiedzieli: Moje ulubione lekcje to portugalski., to najważniejszy język w Brazylii. Koło domu uprawiamy warzywa. Najbardziej lubię świeża, wiosenną cebulę i sałatę.

Załącznik 2

Moja wizytówka

Imię i nazwisko:
Wiek:
Adres:

Mój dom:

Ulubiona potrawa:

Pomoc w domu:

Ulubione zabawy:

Najlepsi przyjaciele:
Moje marzenia:

Załącznik 3
Porównanie życia dziecka polskiego i brazylijskiego

	Dziecko polskie	brazylijskie
dom		
ulubiona potrawa		
zabawy		
marzenia		

Tekst powstał w ramach projektu Federacji Inicjatyw Oświatowych
ze środków Programu „Wzmocnienie polityki antydyskryminacyjnej”